

РЕШЕНИЕ

№ 754

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 18.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12785** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във връзка с чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалбата на А. Ш., [дата на раждане] в Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република, според жалбата с местоживеее във Федерална република Германия, чрез процесуален представител адв. Ш. от АК Х., като с жалбата се оспорва и се иска отмяната като незаконосъобразна на Заповед № 357з-3061/30.10.2025г., издадена от Директор на ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР -Д., с която е постановено принудителното настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци на лицето, до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 ЗЧРБ.

В жалбата са изтъкнати съображения, че не са налице предпоставките за издаване на оспорената заповед, постановен бил при изцяло неизяснена фактическа обстановка. Излага аргументи за издадената на 30.10.2025г. заповед по чл.39а, ал.1, т.2 от ЗЧРБ с която е разпоредено налагане на принудителна мярка "връщане", на същата дата и оспорената по делото заповед - за принудителното му настаняване, на същата дата е бил и фактически принудително настанен в СДВНЧ. видно било от протокола, с който е приет в дома, същият бил с документи за самоличност, издадени от друга държава-членка - Германия, а също и със сирийския си паспорт, от което и извод, че имал валидни документи за самоличност, даващи му право на престой в страната. Претендира, че при тези обстоятелства, процесната заповед била издадена при превратно упражняване на власт, а посочената "опасност от укриване " не се извеждала от обстоятелствата по делото. Издателят на оспорената заповед би следвало да знае, че оспорващият не се счита за лице в незаконен престой, както и въз основа на получено разрешение

за пребиваване в друга държава, което правело недопустимо да се издаде спрямо него заповед с ПАМ "връщане".

Към момента на проведеното съдебно заседание по делото, по изявление на адв. Ш., оспорващият е освободен от СДВНЧ, но счита, че производството по делото следва да продължи и съдът да се произнесе по законността на оспорената заповед, представи договор за правна защита и съдействие по искането за присъждане на разноски.

Ответникът директорът на Областна дирекция на МВР - Д., представи по делото административната преписка и допълнително доказателства за заеманата длъжност, направи изявление, че чуждият гражданин не е представил документ за самоличност, издаден от Германия и такъв не е иззет от органите на ОД на МВР - Д..

По делото са приети доказателствата по административната преписка, въз основа на които е издадена процесната заповед и доказателства за заеманата длъжност от издателя на заповедта - удостоверение ОД на МВР Д., според което К. М. М. заема длъжността директор на същата дирекция считано от 20.06.2025г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите у и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорения акт по реда на чл.168 вр. чл.1546 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Видно от оспорената заповед, в същата е посочено, че подлежи на обжалване пред съда в 14-дневен срок. Този срок е приложим съгласно чл.46а, ал.1 ЗЧРБ. Заповедта е връчена на 30.10.2025г., а срокът за оспорването ѝ изтича на 13.11.2025г., като жалбата е постъпила по електронен път и като електронен документ на дата 12.11.2025г., с оглед на което е подадена в срок. Същата е процесуално допустима.

По фактите съдът приема следното:

По административната преписка е представена докладна записка на л. 23 от делото, според която е установен автомобил, издирван по линията на Ш. информационна система. На дата 29.10.2025г., на конкретно място и час, бил установен лек автомобил Марка Нисан, с гръцка регистрация, като в хода на проверката било установено, че автомобилът и регистрационните му табели са издирвани в базата данни на ШИС - от 28.10.2025г. като вещ открадната, незаконно присвоена, изгубена" от Република Гърция с идентификационен номер за автомобила и за регистрационните табели в ШИС. В хода на проверката е установен водача на автомобила - А. Ш., роден ан 01.01.1994г. в С., с документ №045814, издаден в Германия, заедно с още 6 лица, основно непълнолетни от Е. и И.. Чрез преводач било снето обяснение от водача, според който автомобилът му бил предаден от неизвестно лице от мъжки пол в [населено място], Република Гърция, същият му посочил и мястото, от което да вземе останалите 6 лица и да ги транспортира за Европа, не е споделил чия собственост е автомобила. Автомобилът и регистрационните табели са предадени от оспорващия на полицейските органи, установен бил и гръцкият гражданин, собственик на автомобила. Изготвени били и изпратени съответните формуляри във връзка със сигнала за автомобила по ШИС. Тази докладна записка е изготвена от разузнавач при 01 РУ при ОД на МВР Д..

Видно от данните от докладната записка от полицейския орган при №1 РУ - ОД МВР Д.,

оспорващият е предал и съответно са иззети управлявания от него лек автомобил и гръцките регистрационни табели във връзка със сигнала по ШИС. В представения по делото формуляр на л.25 е посочено, че е снето обяснение от лицето чрез преводач относно обстоятелствата по придобиване на автомобила. За изземването на автомобила отделно е съставен протокол, в който са вписани дадените обяснения от оспорващия, възпроизведени в докладната записка на разузнавача - л. 24 от делото. В този протокол е посочен документ № 046814 "издаден в Германия", което вписване не е еднозначно на издаден от германски власти или германски документ за самоличност и разрешено пребиваване в Германия.

В Докладна записка от 30.10.2025г. - л. 20 от делото, изготвена от началник Група "Миграция" при ОД - МВР Д. до директора на същата дирекция, са изложени следните обстоятелства, обосновавали предложението за издаването на оспорената заповед. Обсъдено е, че на дата 29.10.2025г. около 18:30 ч. , от полицейски служители на Първо РУ при ОД -МВР Д., на конкретно посочено място в града, са установили седем лица чужди граждани, отговарящи на профила "нелегални мигранти", които били съпроводени до сградата на ОД - МВР Д. за установяване на самоличност и начин на влизане в Република България. От проведена беседа чрез преводач от и на арабски език и попълнени идентификационни формуляри, лицата са заявили данни за самоличността си, а оспорващият А. Ш., заявил, че [дата на раждане] гражданство С., същият бил водач на откраднатия лек автомобил Нисан с гръцки регистрационен номер. По отношение на начина на влизане, и в резултат на справки в АИС на МВР било установено според докладната записка, че няма регистрирано влизане в страната или излизане през ГКПП на Република България, липсвали данни за предоставено право на продължително или постоянно пребиваване в Република България, както и данни за настоящ или постоянен адрес на територията на страната или издавани и валидни визи, удостоверяващи правото им на престой в страната. не били установени и данни, за подавани молби за предоставяне на убежище на територията на Република България, както и липсвали данни за започнали или приключили производства по Закона за убежището и бежанците. При регистрация в системата Евродак на Европейския съюз, не се установило съвпадение "ХИТ", т.е. в никоя държава-членка на ЕС не е подадена молба за международна закрила.

При тези обстоятелства, конкретно за оспорващия А. Ш., е предложено да се издаде заповед за налагане на ПАМ на основание чл.39, а, ал.1, т.2 вр. чл. 41, т.1 и чл.44, ал.1 ЗЧРБ "Връщане до страната на произход, страна на преминаване или трета страна, а именно до страната на произход". Отчитайки факта, че чуждите граждани нямат адрес в Република България, че съществува опасност същите да се укрият ,не притежавали финансови средства, билети и други доказателства, осигуряващи им възможност за обратно връщане, а така също е необходимо да се създаде организация за връщането им. Получените данни сочели, че са влезли в Република България с цел последващо нелегално напускане и преминаване в друга държава-членка на ЕС, на основание чл.60, ал.1 АПК е предложено да се допусне предварително изпълнение на заповедта за ПАМ, което налагало и необходимостта да се издаде на основание чл.44, ал.1, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ заповед за настаняване в СДВНЧ при Дирекция Миграция - С..

Срещу оспорващия са издадени Заповед № 357з-3062/30.10.2025г. за наложена ПАМ "връщане" на лицето, която не е предмет на правен спор по делото, но съдът следва да вземе предвид издаването ѝ, тъй като е посочена в мотивите на оспорената по делото и Заповед № 357з-3061/30.10.2025г. по описа на ОД - МВР Д.. за принудителното настаняване на оспорващия в СДВНЧ.

Видно от Заповед № 357з-3062/30.10.2025г. , със същата на основание, че оспорващият не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, няма средства за обратно

връщане, издръжка в страната, осигурено жилище и медицинска застраховка, на основание чл.39а, т.2 ЗЧРБ е наложена ПАМ "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна " на А. Ш.,на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ., допуснато е предварително изпълнение на основание чл.60, ал.1АПК.

С оспорената по делото Заповед № 357з-3061/30.10.2025г., директорът на ОД - МВР Д., на основание чл.44, ал.6 ЗЧРБ, във връзка със заповедта за наложената ПАМ "връщане" на А. Ш., и като е взел предвид обстоятелството, че е налице опасност от укриване на лицето, тъй като нямал осигурено жилище в страната, осигурена издръжка, задължителна медицинска застраховка и средства, осигуряващи му възможност за обратното му завръщане, е постановено принудителното настаняване на лицето в СДВНЧ при Дирекция Миграция, до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 ЗЧРБ.

Данните за изпълнението на оспорената заповед - фактическото настаняване на оспорващия на датата на заповедта, не са въведени като предмет на правен спор с жалбата, а само законосъобразността на оспорената заповед. Неотносими са възраженията в жалбата и съдът не следва ад ги разглежда, по отношение незаконосъобразността на заповедта за наложената ПАМ "връщане" - тази заповед е самостоятелен административен акт и подлежи на самостоятелно обжалване. Съществено и относимо към предмета на оспорване е съществуването на заповедта за наложена ПАМ "връщане" и допуснатото предварително изпълнение на същата, обусловило и мерки за изпълнението ѝ като процесната заповед.

По възражението в жалбата, че оспорващият разполагал с документи за самоличност, на първо място, копия на такива документи не се представиха по делото, а предвид обстоятелството, че преди датата на съдебното заседание оспорващият вече е бил освободен от СДВНЧ, по изричното изявление на адвоката, то в случай, че е притежавал такива документи, е имал възможността да ги представи по делото като доказателство за защитната си теза в жалбата.

По указанието за представяне на доказателства за лични документи на оспорващия, ответникът заяви, че такива документи не са представени пред органите на ОД -МВР Д. и съответно не са изземвани от тях, друго не следва и от данните, изложени в двете докладни записки. Също както се обсъди по-горе, в протокола за изземването - предаването на автомобила на л. 24 от делото, е посочен документ № 046814 "издаден в Германия" , което вписване не е еднозначно на издаден от германски власти или германски документ за самоличност и произтичащо разрешено пребиваване в Германия.

Видно от протокола, представен към жалбата, - л. 13 от делото, са иззети три броя документи - за които е обозначено "1 бр. документ със снимка на картоносител" - и посочен съответен номер срещу първите два документа без държава на издаването и вида на документа, като само от номера на документа не може да се установи държава на издаването му, не е посочено , че се касае за документ, издаден от Германия, а нито един от номерата не съвпада с посочения в протокола за предаването на автомобила и издаден в Германия. Трети по ред поред е посочен - 1 бр. национален паспорт, от което и извод, че се касае за сирийски паспорт, съответно установено, че оспорващият е сирийски гражданин, чужденец, чието правно положение – относно влизането и пребиваването му в страната, се определя от разпоредбите на ЗЧРБ.

От изложеното следва извод за недоказано твърдението, че оспорващият е разполагал с валиден документ за пребиваване в Германия, съответно с право на пребиваване в страната и поради това не следва да се счита за незаконно пребиваващ и не е налице опасност от укриването му.

От установеното за извършената проверка в системата Евродак следва, че оспорващият не е подавал молба за предоставяне на международна закрила в държава -членка на ЕС, в това число и в Република България, не са издаване визи или разрешения за пребиваване в страната, няма

регистрирано законно влизане или излизане на и от територията на страната.

Всички тези обстоятелства обуславят и извод, че оспорващият действително е влязъл в страната не по законоустановения ред, не разполага с право на пребиваване, не се доказва да разполага с жилище, средства за издръжка и за обратно връщане - доброволно напускане на страната.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Въз основа на представеното удостоверение за заемана длъжност от ответника – директор на ОД на МВР Д., то оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл.44, ал.1 вр.ал. 6 ЗЧРБ,

ПАМ по ЗЧРБ са изрично предвидени в чл.39, ал.1 ЗЧРБ, а съгласно чл.44, ал. 6 ЗЧРБ, когато чужденецът, на когото е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, „органите по ал. 1“ могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци.

При така изложеното, съдът намира компетентността на издателя на оспорената заповед за доказана и законосъобразността ѝ по чл.146, т.1 АПК.

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 44, ал. 8, във връзка с ал. 6 от ЗЧРБ и в съответствие с 59, ал. 2 от АПК. От формална страна заповедта съдържа правни и конкретни фактически основания за нейното издаване, а именно: целта на настаняването- за изпълнение на издадената заповед за налагане на ПАМ "връщане", допускането на предварителното изпълнение е мотивирано с опасност от укриване, което се и установява по делото.

Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, както се претендира от жалбоподателя.

В процесния случай органите на ОД на МВР – Д., в рамките на проведената беседа чрез преводач от арабски език, са предоставили възможност на чужденеца да изрази становище, да представи доказателства..

От данните по преписката е видно, че органите са положили дължимите усилия да изяснят всички данни за установения чужденец, в това число за законното му влизане и разрешено право за пребиваване – на всички възможни основания. Извършени са възможните справки в информационните системи и бази данни, в това число на ЕС. Относно предоставянето на международна закрила.

При тези изводи, не са допуснати нарушения на изискванията за съдържание и форма на административния акт, нито на процесуалните правила, актът не е незаконосъобразен по чл.146, т.2 - 3 АПК.

На основание данните към датата на издаване на оспорената заповед: че А. Ш. е сирийски гражданин, който не е удостоверил законното си влизане в страната и правото на пребиваване, не е в процедура за предоставяне на международна закрила, то следва, че същият е гражданин на трета страна в незаконен престой, при които обстоятелства, ответникът като компетентен орган и при условията на обвързана компетентност е бил задължен да предприеме предвидените в закона действия за прекратяване на този престой.

Процесната заповед следва да се приеме за мотивирана на основание посочената заповед за наложената ПАМ "връщане" на жалбоподателя, чието изпълнение следва да се обезпечи и причината „опасност от укриване“. Посочените обстоятелства за оспорващия съставляват и предвидени в националното право критерии, според които е налице опасност от укриване според пар.1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ - "Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна

административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат (.....) наличие на предходни нарушения на обществения ред, ... и други“ Индиция за опасност от укриване е и установеното в случая, че оспорващият е бил водач на обявен за откраднат автомобил на гръцки гражданин, без да представи доказателства за законно основание да го владее, освен това превозва незаконни мигранти от Гърция за друга държава-членка – нарушения на обществения ред, за които е предвидена отговорност. При обстоятелствата за чуждия гражданин е разумно да се предположи, че ще се опита да се укрие. Тъй като е налице опасност от укриване и при останалите обстоятелства по делото, то обсъждането на по-леки мерки - по чл.44, ал.5 АПК, е безпредметно.

Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39 а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. В случая на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ - "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна". Налице е първият елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно издадена заповед за налагане на ПАМ, чието изпълнение следва да бъде осигурено посредством подходяща ефективна мярка. Такава подходяща ефективна мярка в случая е настаняването в СДВНЧ, доколкото е налице и втората предпоставка на нормата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ - опасност от укриване. Доколкото е необходимо време за подготовка на изпълнението на заповедта за връщане в страната по произход и предвид установените данни за чужденеца, посочените цели в оспорената заповед са свързани с изпълнението на заповедта за наложената ПАМ "връщане".

Доводът, че чужденецът е бил с установена самоличност към момента на издаване на процесната заповед, не може да бъде възприет при данните за поведението му, установено от българските полицейски органи – същият е водач на обявен за откраднат автомобил, собственост на гръцки гражданин, не доказва право на законно пребиваване и законно влизане или излизане на територията на страната, превозва незаконни мигранти, с цел да продължи нелегалното преминаване за друга държава-членка, т.е. с поведението си демонстрира незачитане на законите и обществения ред.

Именно за целите на изпълнение на заповедта за ПАМ връщане, настаняването в СДВНЧ е законосъобразно и в съответствие с изискванията на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Съобразен е и срока по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, настаняването е до отпадане на пречките за изпълнението на заповедта, а ограничението не повече от 6 месеца от

датата на фактическото настаняване е изрично предвидено в закона.

Според доказаните обстоятелства към датата на издаване на оспорената заповед за чуждия гражданин, правното му положение се определя от разпоредбите на ЗЧРБ - по арг. от чл.1, ал.2 и чл.2, ал.1 ЗЧРБ и в незаконен престой, които се и установиха по делото, и по изложените правни съображения, то следва и извод за материалната ѝ законосъобразност.

Установиха се предпоставките, предвидени в чл. 44, ал. 6 и, ал. 8 от ЗЧРБ като основания за издаване заповед за настаняване в СДНВЧ на чужденеца и и процесната заповед е материално-законосъобразна по чл.146, т.4 АПК.

Жалбата е неоснователна на всички основания по чл.146 АПК и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

На основание всичко изложено и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ш., [дата на раждане] в Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република, срещу Заповед № 357з-3061/30.10.2025г., издадена от Директор на Областна дирекция на МВР- Д., с която е постановено принудителното настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци на лицето, до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 ЗЧРБ

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: